

Divadelní smetánka

(pro vysvětlení otoč)

2023 V+VI

Partneři portálu O divadle

Partneři ↻

Mecenáši

Mecenáši ↻

 20. července 2023

[O divadle](#)

[Zkoušíme](#)

[3. 2. 1... start!](#)

[To bylo divadlo!](#)

[O čem to je?](#)

[Kdo jste to viděl?](#)

[Hrajeme pro Vás](#)

Portál O divadle by nemohl existovat bez svých Partnerů a Mecenášů - a já věřím, že všichni víte, jak jsem vám za to vděčna. Proto když přišel Petr Kuhn s nápadem, že bych jemu a lidem z jeho kanceláře psala doporučení, na co jít do divadla, potěšilo mě to. Horší bylo, jaký název tomu chtěl dát: Divadelní smetánka.

Je to mile dvojnámenné, nicméně ten druhý význam mi nesesedl, protože jestli někdo skutečně nejsem, tak egomaniak.

Odhlédnuto od toho je však ten název pro mě roztomilý, protože Smetánka byl můj táta, který mě v mých osmi letech posadil před sebe na motorku a odjeli jsme z Berouna "až do Prahy" do divadla. Bylo to představení Dobrodružství Toma Sawyera a Huckleberryho Finna v tehdejší Divadle Jiřího Wolkera, dnešním Divadle v Dlouhé. Dodnes si pamatuju, jak mě tam přepadla láska k divadlu, pro mě opravdu velmi silná emoce.

S touto vzpomínkou už výraz Divadelní smetánka dává smysl i mně.
:-)

Hezký den, Jana Smetánková

Většinou vám každý měsíc představuji čtyři inscenace.

Dnes jich bude osm a k tomu ještě upozornění na Šaldovu šňůru a proč se vyplatí jet do Liberce.

Co je v textu podtrženo, tam se lze prokliknout, abyste neztráceli čas tím, že to budete hledat.

Odkazy na divadla vedou na podstránku s programem.

Žitkovské bohyně

Pust'te mě ven

Bodyguard

Dům Bernardy Alby

Šaldova šņūra 2023

Osirelý západ (Činoherní klub)

Zkoušení Osířelého západu bylo pro všechny emočně velmi náročné. Tři dny před premiérou, po připomínce režiséra Ondřeje Sokola, bouchly v Marku Taclíkovi saze. A protože součástí rekvizit je pětadvacet sádrových sošek, vypěnivší herec je všechny naházel do hlediště, kde sedělo více lidí z vedení divadla. Ti rychle lehli do uliček mezi sedadly a čekali, až Taclíkova soškostřelba ustane.

Když sošky došly, odešel Marek Taclík do šatny a věděl, že tohle bylo to poslední, co v Činoherním klubu zažil. Když se však další hodinu nic nedělo, vrátil se na jeviště. Ondřej Sokol zavelel k pokračování zkoušky a o soškostřelbě už nikdy nikdo nemluvil.

Příběh dvou bratrů v drsném a chudém Irsku je syrový, dramatický, často i bezútěšný. Vypjatým emocím se tedy nelze moc divit.

Nicméně ta příhoda je stará 21 let - a Západ se v Činohráku stále hraje. A to není samo sebou...

Romeo, Julie a tma (Divadlo v Dlouhé)

Sám název této novely Jana Otčenáška napovídá, že to je příběh mladých milenců v temných podmínkách. V tomto případě příběh Pavla a židovské dívky Ester, kteří se potkají večer v parku. Pavel se dozví, že Ester nenastoupila do transportu do Terezína a rozhodne se jí pomoci - ukryje ji v kumbále za krejčovskou dílnou, kde pracuje jeho otec.

Druhý den je však dnem atentátu na Reinharda Heydricha, se všemu represemi následné heydrichiády.

Mladí milenci prožívají svoji první lásku obklopeni peklem. Příběh končí smrtí Ester, kterou zastřelili němečtí vojáci, ale i nadějí pro Pavla, který si uvědomuje její slova: "Ty musíš žít."

V rolích ústřední dvojice jsou velmi přesvědčiví Marie Poullová a Pavel Neškudla, německého kolaboranta hraje - samozřejmě výborně - Miroslav Hanuš.

Zahradníček / Vše mé je tvé (JEDL)

Básník Jan Zahradníček byl znám svými protikomunistickými postoji - i proto o něm Jan Drda řekl, že po svém vítězství ho komunisté zavřou.

Tak se i stalo. V roce 1951 byl Zahradníček ve vykonstruovaném procesu odsouzen k 13 letům vězení, propuštěn byl po devíti letech na amnestii v roce 1960. Za čtyři měsíce po propuštění zemřel, i vinou toho, že mu ve vězení nebyla poskytována dostatečná lékařská péče.

A protože komunisté byli ve své nenávisti důslední, byla jeho žena se třemi dětmi vystěhována na statek bez elektřiny, vody i topení.

Aby toho neštěstí nebylo málo, rodina se otráвила muchomůrkou zelenou. Žena a syn byli zachráněni, dvě dcery zemřely (ve věku 6 a 5 let).

Jan Zahradníček sice směl přijet na pohřeb, nicméně slib, že už se nebude muset do vězení vracet, dodržen nebyl. Narodila se pak ale další dcera, Marie Štěpánka.

Téma této inscenace je tedy veskrze ponuré, Lucie Trmíková a Saša Rašilov z něj však dělají jemný láskyplný zážitek o vůli k životu.

(Odkaz vede na stránky spolku JEDL, protože inscenace je hrána v různých divadlech.)

Na útěku (Komorní divadlo Kalich)

Hra Na útěku je road-movie o neochotě podřídit se zaběhanému plynutí života. Na autostopu se tak setkávají Claude, která se nechce smířit s pobytem v domově důchodců, a o generaci mladší Margot, která se v den 18. narozenin dcery rozhodla uniknout ze stereotypu.

Hra měla před lety velký úspěch v Ungeltu, kde dvojici hrály Jana Štěpánková a Zlata Adamovská, hrály ji 300x a nebyť zrady zdraví Jany Štěpánkové, hrály by ji mnohem vícekrát.

Na půdě Komorního divadla Kalich se teď potkávají dcera s mámou, Tereza Kostková a Carmen Mayerová, navíc v režii Jakuba Nvoty, tedy jejich manžela a zetě.

Mimochodem - Carmen Mayerová má španělské a německé kořeny, měla sestru Aidu a kdyby děvčata měla bratra, jmenoval by se Rigoletto. Její celé jméno pak je: Maria de Monte Carmen Carin Mayer Martorell Mir de Kostka. :-)

1963

Žitkovské bohyně (Divadlo pod Palmovkou)

Románu Žitkovské bohyně autorky Kateřiny Tučkové se prodalo přes 100 tisíc kusů. Kniha pak vyšla ve 12 jazycích.

Inscenovat Žitkovské bohyně v divadle není snadné. Proto se tak dosud událo jen v Brně a ve Zlíně, vždy v úpravě a režii Dodo Gombára.

Jak se vejde 450 stran románu na jeviště?

A vyzná se divák ve složitém ději, když nebude mít podporu knihy, kterou i přes stotisícový náklad ne každý návštěvník Divadla pod Palmovkou četl?

Může se podařit tak závažné téma takového rozsahu přivést před diváky?

Odpověď už známe - může a na Palmovce se to povedlo, i když ta inscenace je náročná, drsná, krvavá a představení trvá přes tři hodiny.

Přesto je to vstřebatelné, a to dokonce tak, že na ten zážitek budete ještě dlouho vzpomínat.

Hlavní roli Dory nastudovala Tereza Dočkalová (dnes v alternaci s Pavlou Gajdošíkovou), která je zde ve svém výkonu téměř neuvěřitelná. Ostatně dvě Ceny Thálie nemá v pětatřiceti letech hned tak někdo... Tereza Dočkalová o Bohyních řekla: „V příběhu Žitkovských bohyně je i lehce antické téma. Něco vás zajímá, po něčem pátráte a všichni říkají: ‚Nepátřej po tom, nebo se to dozvíš.‘ A právě tou snahou naplňujete svůj zlý osud.“

Jiný rozhovor s Terezou Dočkalovou [zde](#).

Pustte mě ven (Divadlo Kalich)

Pusťte mě ven jsou dvě hodiny čiré radosti na jevišti i v hledišti. Iva Janžurová je zde hvězdou pařížského divadla a filmu Joce de Guérande, která se šťastnou náhodou zavře na terase svého bytu (šťastnou proto, že kdyby se tak nestalo, neměla by o čem hrát). Co se děje dál, není těžké si domyslet, co si však nelze úplně představit, je ta rozkoš z hraní, jaká z Ivy Janžurové sálá. Stačí kliknout na první obrázek a dostanete se na video děkovačky...

A s životní energií jistě souvisí i fotografie dole. Je z poloviny července a Instagramu Ivy Janžurové (82 let).

Bodyguard (Hudební divadlo Karlín)

Přenos filmu nebo knihy na divadelní prkna s sebou nese značná úskalí, a nemusí se to podařit. Přenos něčeho notoricky známého, co všichni stokrát viděli, má těch úskalí ještě víc. A když je to přenos filmu s ústřední dvojicí Kevina Costnera a Whitney Houston, je to jednak Bodyguard a jednak zaděláno na problém.

Ten však v Karlíně naštěstí nenastal a premiéra se velmi povedla, byť Eva Burešová po ní tvrdila, že zpívala špatně, protože byla nemocná. Jak se cítila, divák neodhadl, že zpívala skvěle, to však slyšel každý.

Těžko říci, zda Hynek Čermák dostal roli bodyguarda proto, že je asi jedním českým hercem, který se v 90. letech jako bodyguard opravdu živil, ale jeho renomé a výkon dávají tušit, že ne.

Aneb jak napsala Radmila Hrdinová: "Předností inscenace je kvalitní hudební nastudování, stejně jako výkony sólistů, orchestru i company. Karlín tak získal titul, který má šanci na dlouhodobou a úspěšnou jevištní existenci."

Dům Bernardy Alby (Divadlo na Vinohradech)

Bernarda Alba se po smrti manžela rozhodla, že se uzavře ve svém domě před celým světem. Toto právo by jí nebylo možno brát, kdyby však do této pevnosti nezavřela i svých pět dcer, které nechtějí sdílet matčin pocit, že všechn život skončil a - logicky - chtějí žít své životy se vsí vervou. A konflikt je na světě...

Inscenace má na Vinohradech krásnou jednoduchou scénu, často se tam tančí v rytmu flamenca, ale přes výborné výkony ostatních hereček má především Reginu Rázlovou v roli Bernardiny služky a důvěrnice Poncie. A kdyby pro nic jiného, pro její výkon stojí za to Bernardu na Vinohradech vidět.

Poslední fotografie dr. Jaromíra Svobody je z inscenace Národního divadla 1967 v režii Alfréda Radoka a na scéně Josefa Svobody. Bernardu tehdy hrála Vlasta Fabianová, La Ponciu Dana Medřická (jen pro připomenutí: spolu měly o sedm let později premiéru Kočí hry, jedné z největších inscenací české divadelní historie).

Šaldova šňůra 2023 (Divadlo F.X.Šaldy)

Cesta

Světáci

Princezna Hyacinta

Marie Antoinetta

Je známé, že diváci jen výjimečně jezdí do divadla do jiného města. O to víc, pokud mají doma tolik divadel, kolik jich je v Praze (ČR má nejhustší síť divadel a největší počet sedadel v divadlech v přepočtu na počet obyvatel v Evropě). Ku podivu nejezdí ani tam, kam jet je velmi snadné - třeba po dálnici do Liberce.

Proto se v Liberci rozhodli, že uspořádají Šaldovu šňůru, během níž nabídli divákům 12 představení v šesti dnech.

A na co se vyplatí do Liberce jet?

Upřímně řečeno, z toho, co bylo na Šaldově šňůře, v podstatě na cokoliv. Byla jsem nadšená vším. A přestože O divadlo je ve skutečnosti "portál o činohře", asi nejvíc bych doporučila liberecké baletní a operní inscenace (protože v Praze na operu a balet téměř nechodím).

Zaujalo mě, že v mimopražských divadlech (České Budějovice, Ostrava, Liberec) je v baletních souborech hodně cizinců. Prý je to proto, že tato divadla mají menší soubor, takže nemají sólisty a sbor, ale sólisty jsou všichni a dostávají se tak rychle k zajímavé práci.

Představení to byla krásná všechna, ale pokud bych měla vybrat jedno, byla by to Princezna Hyacinta. Protože je milá a snadno srozumitelná. Takže pokud si chcete udělat výlet s dětmi a vzbudit v nich zájem o divadlo, tohle je ideální příležitost.

Divadelní smetánka 2023 V+VI